

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnštvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“. Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Slovenskim pisateljem!

Upravni odbor „Narodne Tiskarne“ razpisuje **dvoje daril**: prvo za štiri, drugo za dva cekina za najboljša **podlistka** za „Slovenski Narod“. Podlistek mora vsaj toli obsežen biti, da se tiska v treh številkah „Slovenskega Naroda“. Pisatelj si lahko izbere vsakojako gradivo, tudi povestno ali novelistično. Znan slovenski pisatelj bode na našo prošnjo razsojeval, kateri podlistek ima dobiti prvo, kateri drugo darilo. Za neobdarujevanje, a v „Slovenskem Narodu“ tiskane podlistke plačala se bode pisateljem primerna nagrada.

Gg. pisatelji naj pošljejo svoje spise do **konca marca t. l.** brez podpisa upravnemu odboru, svoje ime pa naj prilože v zapечатem zavitku.

V Ljubljani 24. febr. 1884.

Upravni odbor „Narodne Tiskarne“.

Nemški „schulverein“ na slovenskem Koroškem.

(S Koroškega.)

Dr. Rechbauer omenil je v jezikovni debati tudi nemškega „schulvereina“, ter vladi predbacival, da proti temu društvu sovražno postopa. Le-ta trditve Rechbauerjeve daje mi povod, da o delovanju „nemškega schulvereina“ na slovenskem Koroškem nekoliko izpregovorim, ter pokažem, kako se vlada tu pri nas nemškemu „schulverinu“ nasproti obnaša.

Šolske naše razmere so itak že celemu svetu znane, kajti g. dr. Vošnjak osvetil jih je pred dvema letoma v državnem zboru jako obširno in natančno. Vse, kar je takrat g. dr. Vošnjak povedal, je resnica, gola resnica. Ravno tako resnično pa je tudi, da se razmere od tedaj še nič izpremenile niso, ampak vse je ostalo pri starem. Naša deca ponemčuje se sistematično naprej, pedagoška načela postavljajo se, kakor prej na glavo, glasovita „anleitungs“ alias „germanisationsbüchel“ je podlaga vsemu šolskemu pouku, učitelji naši tekmujejo ti med seboj, kateri da bode uspešnejše ponemčeval ter se „gori“ prikupil in naši okrajni šolski nadzorniki trdijo na-

prej, da mora Koroška v petdesetih letih biti popolnem nemška.

Ko je nemški „schulverein“ pričel svoje delovanje po slovenskih pokrajinah, nadejali smo se, da bode nas Korošče v miru pustil, kajti tu nema nikakega polja, vsaj nas vlada sama ponemčuje, vsaj so naše šole itak vse nemške. A varali smo se. Matadorjem tega društva germanizacija Koroške prepočasno napreduje, vse kar naše nemške šolske oblasti za ponemčevanje store, jim je premalo in zategadelj vrgli so se z vso silo nad nas. „Ortsgruppen“ razstejo ti tukaj kakor gobe iz tal, osobito v okolici Celovške, kjer je največ nemškutarije in v novejšem času segli so tudi po prelepi Podjunske dolini. Naše priprosto ljudstvo spi politično spanje in ta slučaj uporabljajo naši Nemci in nemškutarčki. Oni nastavljajo seljaku našemu limance svoje in ni se čuditi, da marsikateri kmetič nanje sede, vsaj mu nihče ne razloži smotra tega društva in prav lahko je pregovoriti ga, da pristopi društvu, ter položi vsaj krvavo zasluženi goldinar na altar nemškega moloha. Pa sitni so ti le-ti agentje schulvereinovi.

Tako mi je pravil neki kmetič, da je bil jeden teh gospodov več nego dvajsetkrat pri njem, ter mu prigovarjal in ga rotil, da naj pristopi k društvu. In samo, da se ga je odkrižal, dal mu je goldinar in tako ti je postal slovenski kmetič ud nemškega schulvereina — vsaj za jedno leto. In ko ga je le-ta agent dobil na limanice, šel je k njegovim sosedom, pri katerih je popreje tudi brezuspešno okrog letal, ter jih navduševal, da naj pristopijo k društvu, češ saj je N. N. tudi pristopil in posrečilo se mu je pridobiti novih udov. Tako ti toraj postopajo agentje tega društva, ter jemljejo našemu ubogemu seljaku tudi zadnji krajcar.

Kako se pa vlada temu društvu nasproti obnaša, hočemo takoj videti. Kedar se osnuje kje nova „ortsgruppe“ prinaša ti naša „Klagenfurter Zeitung“ dolge, triumfalne članke, ter hvali može, kateri so osnovali le-to „ortsgruppe“ na vse pretege, tako da mora bralec misliti, da je naša Celovčanka organ nemškega schulvereina a ne vladni. Naše uradništvo ti je, — brez malih izjem — pri tem društvu in tudi agitujejo na vse pretege za isto. K nekemu narodnemu kmetu prišel ti je agent tega društva, a kmetič odgovarjal mu je dobro, ter ni

hotel poslušati mestnega gospoda in odrezal se mu je, da se mu dozdeva, da le-to društvo nema na Koroškem kaj opraviti, ter da hoče le nemir sejati mej obema narodoma, sploh, da goji protiaustrijske namere. Takrat pa mu je mestni gospod odgovoril: „To pa ni resnica, društvo ni politično in tudi ne protiaustrijsko, kajti ko bi ono bilo kaj takega, gotovo bi ne bil naš gosp. deželni predsednik njegov ud.“ Toraj oseba našega gosp. deželnega predsednika mora biti agitatorično sredstvo za le-to društvo. A idimo dalje! Jeden naših c. kr. okrajnih šolskih nadzornikov izrazil se je, da hoče vedno in na vsak mogoči način pospeševati namere tega društva, ter da gorje tistemu učitelju, kateri bi se predrznil zoper „schulverein“ govoriti ali delovati, takemu hoče pomagati (will ich den Standpunkt klar machen). Iz teh par slučajev, razvidi dragi čitatelj, kako ti vlada nemški „schulverein“ preganja.

Ko je dr. Vošnjak v državnem zboru govoril sloveč govor o naših šolskih razmerah, takoj ti je vstal znani slavofag Moro, ter stavljaj g. Vošnjaka na laž, češ, da ni resnica, da bi bile naše šole tako slabo uredjene. Čudimo se, da je mož sedaj molčal, vsaj bi bil moral toliko dosleden biti ter dru. Rechbauerja glasno povedati, da njegova trditev ni resnična, vlada na Koroškem delovanje nemškega „schulvereina“ nikakor ne opovira. To je bil mož dolžan storiti, kajti razmere nemškega schulvereina na slovenskem Koroškem mu morajo biti gotovo do pičice znane, dolžan pa je bil le-to storiti tudi g. deželnemu predsedniku našemu, ki je vender meso od njegovega mesa, in kateri vsekdar odločno podarja nemško svoje stališče.

Narodnej naši inteligenci pa kličemo v oči gled delovanja nemškega schulvereina: Caveant consules!

X.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 3. marca.

Večina **državnega zbora** se še ni odločila, katere stvari pridejo v tem zasedanju na vrsto. Vsega vkupe še čaka 36 vladnih predlog in 40 samostalnih predlogov rešitve. Poslanci bi radi kaj prinesli volicem domov, da si zagotove svoje mandate pri bodočih volitvah, a skoro nobena vladnih

LISTEK.

Knez Serebrjani.

(Ruski spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil I. P.)

VIII. Poglavlje.

Pir.

(Dalje.)

— Boris je hitel tja, kjer je bil privezan konj s pušicami, odvezal ga je, zavihtil se na sedlo, in mi smo videli, kako je konj bil pod njim, spenjal se na zadnji nogi, ter kakor bi trenil iztrgal se in zgnil z Borisom. Čez četrt ure vrnil se je Boris, tul, nožnice, lok bili so polomljeni; pušice raztresene, in sam on si je bil razbil glavo. Padel je k carjevim nogam: — odpusti mi, milostljivi car, jaz nesem mogel obdržati konja in obvarovati vaših nožnic! — A car se je že bil streznil. — No, naj bo, — rekel je, — pa tebe, tepec, več ne pustim pri puščarjih, a iz tujega loka ne bodem streljal! — Od tega dne popenja se Boris vedno višje, Bog ve, kaj bo še iz njega! In kakšen človek je to, — nada-

ljeval je on, gledajoč Godunova — nikoli se ne uriva naprej, a vselej je tukaj; nikoli ne postopa naravnost, in ne ustavlja se carju, hodi po ovinkih, a v nobeno krvavo delo ni zamešan, nobene smrtne kazni ni udeležen. Okrog njega bruhala je kri, a on je čist in bel, kakor otrok, še v opričino ni zapisan. Lej oni le, — nadaljeval je on, pokazavši človeka z zlobnim smehljanjem, — je Aleksej Basmanov, Teodorjev oče, — tam dalj je Vasilij Grjaznoj, tam le Levki, arhimandrit Čudovski; Bog se ga usmili, on ni cerkovni pastir, a sluga svetnih strastij!

Serebrjani ga je poslušal z radovednostjo in britkostjo.

— Povej, bojar, — rekel je on, — kdo je oni visok, kodrast, kakih trideset let star mož, s črnimi očmi? Izpil je že štiri kupe drugo za drugo, pa še kakšne kupe! Pijače je vaje, to se mora reči — a vino ga ne razvedri. Glej, kako ima nagrbančeno čelo, a oči mu goré, kakor bi se bliskalo. Kaj, ali nori? Glej ga, kako reže prt z nožem.

Tega bi ti knez moral poznati, kajti on je vašega stanu. Res, da se je zelo premenil, odkar se

je vsemu bojarstvu v sramoto zapisal v opričnike. On je knez Afanasij Ivanovič Vjazemski. On je najpredržnejši izmed vseh, pa tudi sam ne bo odnesel glave. Odkar se je polastila njegovega srca ljubezen, prišel je skoraj ob pamet. Ničesar ne vidi in ne sliši, in govori vedno sam seboj, ves zmešan je, vpricho carja govori take besede, da je strašno. Pa do zdaj mu gre vse po robu, četudi ga povzdiguje car. Govoré, da se je iz ljubezni zapisal v opričnike.

In bojar se je nagnil k Serebrjanemu, hotel mu je najbrž podrobnejše povedati o Vjazemskem, pa prišel je k njima stolnik, in rekel je, postavši pred Serebrjanega skledo pečenke:

— Blagorodni gospod, veliki car pošlje vam to skledo s svoje mize.

Knez je ustal in po tedanjem običaji poklonil se nizko carju.

V tem se je stolnik vrnil k carju in rekel mu je, globoko priklonivši se:

— Veliki car! Gospod Nikita prijel je skledo in se ponižno zahvaljuje.

(Dalje prih.)

predlog ne ustreza temu namenu. Vsekako pa pride v obravnavo v tem zasedanju še 6. član obrtniškega reda in zakon o zavarovanju delalcev proti nezgodam. — V petek je imel budgetni odsek sejo in poročevalec grof Henrik Clam-Martinic je predložil svoje poročilo. Budgetna debata ne bo tako dolgo trajala kakor druga leta, večina neki misli generalne debati že drugi dan narediti konec.

V soboto je pravno-politična komisija **gospodske zbornice** vzprejela poročilo o izjemnih naredbah, katero je izdelal grof Belcredi. V četrtek pa pridejo izjemne naredbe v zbornici na vrsto.

Herbst se je nedavno pritoževal v državnem zboru, da njegova veljava propada pri **čeških Nemcih**. „Presse“ mu odgovarja na to, da njegova veljava ne propada zato, ker neče zapustiti ustavnih tal in nastopiti pasivne politike, ampak zato, ker prepušča vse delovanje mej češkimi Nemci mladim rovarjem in kričarjem. Ko bi pa on zopet stopil pred svoje volilce, kot je nekdanj, bi hitro utrdil svojo veljavo in zamašil onim kričarjem usta.

Večina **rusinskih** dijakov na bogoslovski fakulteti na Levovskem vseučilišču pritožila se je bila v začetku letošnjega šolskega leta pri naučnem ministerstvu proti temu, da se je začela v poljščini poučevati pedagogika, ki se je prej poučevala v nemščini. Zdaj jim je pa na to pritožbo odgovoril akademski senat, da se letos ne da nič spremeniti, drugo leto se bo pa pedagogika predavala tudi v rusinščini.

Vnanje države.

Za rešenje vprašanja Chioggiotskih ribičev snide se posebna **avstro-italijanska** komisija v Gorici. Vsaka teh dveh držav bo poslala štiri zastopnike. Mej avstrijskimi člani bode tudi eden zastopnik ogerske državne polovice.

Zanimljivo je, da se ravno zdaj, ko se je utrdilo prijateljstvo mej Rusijo in Nemčijo v **ruskem** časopisju mnogo govori o sporazumjenji s Poljaki. Posebno „Ruskij Kurjer“, „Novoje Vremja“ in „Novosti“ se vedno bolj potegujejo za Poljake. Ti listi so pa jako razširjeni v Rusiji, tedaj je to dokaz, da velik del ruskega občinstva to želi. Pa tudi vladni listi se pečajo s tem vprašanjem in kažejo neko spravljivost. Tako „Varšavskij Vjestnik“ zagotavlja, da ruska vlada nikakor ne misli porušiti 5 milijonov prebivalstva, ali pa nadomestiti Poljake z Rusi. Da tako hitro se ni upati popolnega sporazumjenja teh dveh narodov, to dobro vemo, a nekaj je že, da so se Rusi začeli resno in spravljivo baviti s tem vprašanjem.

Poleg egiptovskih zadev obrača na se **rusko-nemško** prijateljstvo največjo pozornost vseh politikov. Še zdaj se za gotovo ne ve, kak smoter ima to prijateljstvo, ali je koristno, ali škodljivo Avstriji. Res Berolinski oficijozni na vse usta zagotavlja, da Nemčija niti za korak ne odstopi od nemško-avstrijske zveze. Koliko je v tem resnice se ne ve, kajti diplomati svojih sklepov ne oblašajo na veliki zvon. Rusijo in Prusijo veže sorodstvo vladarskih rodbin, nekaj pa tudi to, da se ti dve državi obe nagibata k absolutizmu, kajti nemški državni zbor je tudi večidel sama formalnost, če se pomisli, kako knez Bismarck eksperimentuje z njim po svoji volji. Prusko-ruskega prijateljstva ni nič moglo trajno omajati v tem stoletju. V poslednjem rusko-turški vojni je tudi Nemčija podpirala Rusijo, še le pri Berolinskem kongresu se je je nemški kancelar malo po robu postavil, in to zato, ker se je bal, da ne bi Rusija premočna postala. On kot dober državnik je precej sprevidel, da bi premočna Rusija utegnila škodovati Nemčiji, kajti na samo prijateljstvo se tudi ni zanašati, ker to se lahko prej ali slej razbije. Vsled takega postopanja Nemčije, ohladili so se rusko-nemški odnosi, nastopila so celo nasprotja mej tema dvema državama. Pokojni Gorčakov začel se je laskati Franciji. In to je bilo povod, da je Bismarck v Avstriji poiskal si zaveznika. Avstro-nemško zveza je bila tedaj sprva naperjena proti Rusiji, in zato se ravno sedaj ne ve, ali bode stanovita, ko se Nemci in Rusi tako bratijo, vsekako so se pa oni ogoljufali, ki so računali na to, da bode Nemčija ravno zato nam ostala prijazna, da si ohrani zaveznika proti Rusiji. — Ruski listi večinoma zagotavljajo, da to nemško-rusko prijateljstvo ne misli škodovati Avstriji. — Najmanj zadovoljni so s približanjem Rusije in Nemčije oni madjarski šovinisti, ki so pričakovali vedno vojne z Rusijo, da se tako Ogerska maščuje za Vilagos, in oni Poljaki, ki so od Nemčije in Avstrije pričakovali, da bosti pomagali zopet ustanoviti poljsko kraljestvo. Madjarski oficijozni so pa nekado zadovoljni s tem najnovejšim obratom evropske mejnarodne politike, in še celo upajo, da bode nekaj jez proti slovanskemu poplavljenju. — Ruski veliki knez je v petek zvečer odpotoval v Stuttgart, ostali člani ruske deputacije so pa odpotovali v Petrograd.

Italijansko ministerstvo še neki ne misli odstopiti. Počakati hoče posvetovanja o notranji politiki v zbornici. Tedaj bode pa stavil predsednik vprašanje zaupanja. Naučni minister je že v soboto predložil predlogo o reorganizaciji vseučilišč senatu. Senat je sklenil nujnost.

Francoska vlada je v zbornici pri posvetovanju onega člana šolskih zakonov, ki določuje, da se morajo vse ljudske šole izročiti v posvetne roke, zahtevala za to daljših obrokov. Zbornica je pa to

zahtevo vlade zavrgla z 239 proti 224 glasom. Temu glasovanju se ne pripisuje mnogo važnosti. Važnejši je finančni del tega vprašanja, ki pa pride danes na vrsto. Vlada se je pa neki že sporazumela z dotično zbornično komisijo, da se ta stvar odloži. Temu bode pa oporekala desnica, pa tudi del republikancev.

Vladna predloga o volilni reformi je napravila dober utis na liberalno večino spodnje zbornice **angleškega** parlamenta. Konservativci se jej pa mislijo strogo upreti. Danes se nadaljuje posvetovanje o tej zadevi v zbornici.

Angleži imajo velike sitnosti v Egiptu. Morali so že okusiti sad svoje prizanesljive politike. Kolona, katero vodi general Graham, morala se je že v petek cel dan bojevati z Osmanom Digma, na svojem potu proti el Tebu. Sudanci so silo hudo in z velikim pogumom napadali angleško kolono, četudi je cel dan lil dež. Boja se je neki udeležilo 4000 Angležev in 7000 Sudancev. Angleži so naposled premagali in naseli sovražnikove postojanke, zgubili so pa 10 mož mrtvih in štirideset ranjenih. Sovražnik je pa neki imel tisoč mož zgube.

Graham je poslal v soboto poročilo Osmanu Digma, v katerem zahteva, da naj se razidejo ustaši, ter se sklicuje na mirovni značaj Gordonove misije. Če se pa nečejo raziti, bodo pa Angleži dalje prodirali.

V Kartumu pa navdušenje za Gordonovo mirovno misijo vidno pojema. Mnogi rodovi se že posmehujejo njegovej proklamaciji. Gordon je bil poslal svojega adjutanta Stewarta dalje po Belem Nilu, da pregleda položaj v južnejših krajih, in če je moč pomiriti tamošnje prebivalstvo. Ta se je vrnil, ne da bi bil kaj dosegel. Prebivalci sicer neso ovirali njegovega parobroda, a zbirali so se na bregovih in pretili Angležem. Nevarnost grozi, da ne bi se ves Sudan pridružil Mahdiju. — Na Angleškem se irski teroristi zopet začnajo gibati. Že v 6 krajih našli so nastavljen dinamit. Sodi se, da teroristi prihajajo iz Amerike. kajti Donavan Rossa, vodja irskih teroristov v Ameriki je nedavno napovedal dinamično vojsko proti Angležem. Zaradi tega je na Angleškem velik strah.

Dopisi.

Iz Maribora 1. marca. [Izv. dop.] (Poštne zadeve) Mnogo truda bomo še morali prestati, predno bomo dosegli, za kar se že toliko časa poganjamo, namreč

„da narodnost naša,
beseda da naša
v deželi domačej za trdno velja,“

ter da zadobi naš jezik veljavo v javnem življenju. Že lansko leto vložilo je nekaj odličnih narodnjakov pritožbo na ravnateljstvo c. kr. pošte v Gradcu, ter prosilo, naj se zaukaže, trafikantom in c. kr. pošti v Mariboru, da morajo imeti poštné tiskovine v obeh deželnih jezikih. Več ko leto dni se je čakalo, ali ni bilo videti, da bi imela pritožba kak znaten uspeh. Sklenili so toraj oni narodnjaki pritožbo, ponoviti, ter terjati, da naj imajo tukaj samo nemško-slovenske tiskovine, da ne bo treba za vsako nemško-slovensko dopisnico posebej prosjati. Pritožba je imela v kratkem obilo podpisov, in imela bi jim še mnogo več, da ni bila cela stvar nekako tajna, tako, da mnogo narodnjakov o njej še niti vedelo ni. Poštno ravnateljstvo poslalo je pritožbo brzo dr. Duchatschu z vsemi podpisi vred. Duchatsch smatral je za svojo najsvetejšo dolžnost, dirjati iz trafike v trafiko, ter poizvedavati, kdo je tisti, ki zahteva slovensko-nemške dopisnice, nakaznice itd., kolikokrat je to storil itd., ter se zelo hudoval nad predrznostjo Slovencev, ki celo v nemškem Mariboru zahtevajo dopisnice, na katerih je pod oblastno tiskanimi besedami „Correspondenz-Karte“ tako drobna besedica: „dopisnica“ zapisana, da človek skoraj potrebuje drobnogleda, če je hoče čitati. S takimi terjatvami, da poskušavajo zopet nov napad, na ubogo nemštvo, katero je že tako grozno stiskano! „To so toraj ti ščuvalci“, pristavil je z največim gnjevom, ter si njihova imena utisnil v svojo globoko užaljeno dušo. —

Ravno tako, kakor te „slovenske“ ali prav za prav nemško-slovenske poštné nakaznice dra. Duchatscha vznemirjajo, bodejo tudi naše poštné uradnike hudo v oči; nemško-slovensko vložnico, če prineseš denar itd. na pošto, to je laglje želeči, kakor dobiti, in če prav ponižno ne prosiš, ne dobiš je. In če si bil tako predrzen, da si res prosil, pripetilo se ti bode, da bode uradnik za teboj zbadljivo opomnil: „tako, čez 14 dni, potreboval bodem zopet jedno tako vložnico!“

Ko bi davali dvojezične vložnice, če kdo pri-
nese pisma ali nakaznice s slovenskim napisom na pošto, jih bi gotovo več potrebovali, kakor vsacih 14 dni jedno; ali če mora človek za vsako posebej moledovati je razumljivo. Sicer pa bode potrebno zahtevati od poštnega ravnateljstva, da bo ukazalo

uradnikom, naj brez vsake posebne prošnje izdajajo vložnice z nemško-slovenskim tekstom, če kdo pri-
nese pošiljkatve s slovenskim napisom na pošto. To je vender najmanje, kar moremo zahtevati. Sloven-
cem v Mariboru in okolici pa bodi toplo priporo-
čano, naj vedno in dosledno zahtevajo poštné tisko-
vine, na katerih je slovenščini odmerjen vsaj skromen
prostorček; naj vedno napravljajo slovenske napise
pismom itd. Le na tak način bo možno, da prisilimo
nekaj veljave našemu jeziku v javnosti. Bog ve
kako velikih slavnih činov ne more vsak izvrševati
za svoj narod; v takih malenkostnih stvareh se pa
leško vsak in to vsak dan, ako mu v resnici bije
srce za slovenski jezik, poteguje za njegovo veljavo.
In take malenkosti, če se vedno in vedno ponavljajo,
so zelo važne, ter bodo jedine naprave, da bodo se
Nemci s časom privadili misliti, da s m o. Če pa
vedno le nemščino, in povsod le nemščino rabimo,
v javnosti se sami slovenščine ne poslužujemo, kje
pa nas Nemci in tujci potem vidijo? Kako naj dobi
naš jezik potem veljavo?

Z Vranskega 1. marca. [Izv. dop.] Vranski
okrajni zastop je v svoji glavni skupščini v dan
28. februarja 1884 sklenil sledečo resolucijo pre-
častitemu gospodu Jak. Bohincu, dekanu Braslov-
škemu in načelniku okr. zastopa Vranskega.

Prečastiti gospod načelnik! Z otožnim izrazom
obče žalosti naznanja Vam, prečastiti gospod, pod-
pisani zastop Vranskega okraja sprejem častitega
dopisa Vašega od 22. febr. t. l. s kojim odlično čast
načelnistva Vranskega okraja odložiti nameravate,
in to temveč, ker Vas je pri poznatem vseobčem
zaupanju našem do odličnih Vaših domoljubnih čed-
nostij — le obžalovanja vredna nepremi-
šljenost nekega nepoklicanega k temu na-
menu naklonila.

Hvaležno uvaževaje uzorno domoljubje Vaše,
s kojim ste ves tek Svojega življenja vedno Svoje
osebne koristi onim Svojega naroda podredovali,
Vas prosi nujno podpisani zastop v imenu Vranskega
okraja, da še za naprej na odličnem mestu vstati
blagovolite, na koje Vas je vseobče zaupanje posta-
vilo in na kojem ste tako neutrudljivo za gmotni
in duševni razvoj našega okraja delovali in mu
častno mesto v slovenskih okrajnih zastopih pribo-
rili, ter Vam slovesno zagotovi i zanaprej v tej za-
devi svojo delalno podporo.

Dovolite, prečastiti gospod, da si usojamo jeden
prepis te resolucije današnege občnega zbora Vam,
jednega slavnemu c. kr. okrajnemu glavarstvu Celj-
škemu in jednega slavnemu uredništvu „Slovenskega
Naroda“ za ponatis v obrambo Vaše razžaljene časti
in očitno spričevanje občnega zaupanja priobčiti, ter,
kakor do sedaj, vedno bivati z vsim spoštovanjem
zastop okraja Vranskega

v svoji glavnej seji.

(Sledi 18 podpisov.)

Iz Ptuja 29. februarja. [Izv. dop.] (Čital-
nica) Že dolgo ni bilo o pustnem času v naši Či-
talnici tako veselo, kakor ravno letos. Imeli smo
štiri plesne in društveni večer. Vsakokrat je bila
polna dvorana zalih plesalk in vrlih plesalcev; naj-
več 2. febr. pri velikem plesu z vojaško godbo 47.
pešpolka, najkрасnejših pri kostumiranem plesu 24.
februarja. Dvorana je bila vselej okusno okrašena,
k čemur so največ pripomogle pridne roke gospo-
dičin Č; L; M; kakor gospodov H; J; R; in S.

Ker je o velikem plesu že prijatelj x poročal,
hočem danes omeniti samo kostumiranega plesa, ki
je privabil mnogo odličnih domačinov in nekaterih
gostov iz Ormoža in Mariburga. Kostumirane ple-
salke in plesalci so se zbirali v posebnih sobah.
Prišlo jih je veliko število, posebno brdkih dam v
prekasnih, okusnih in bogatih oblekah.

V opravah smo videli prelepi francoski kme-
tici, krasno Kranjico — brdko Hrvatico — dve ča-
robni plesalki v Rococu toaletah — elegantno španj-
sko ciganko in španjsko kmetico, olepotičena Bol-
garko, jako okusno Snegurko in še več drugih. —

Izmed gospodov je posebno omeniti ličnega
Poljaka, Pierrota, dveh viteзов, španjskega dijaka,
kmeta Vlaha in širokobregušnega Slovaka. Vsem se
je na obrazu poznalo, da se izvrstno zabavajo in
tako se je neutrudljivo veselo sukat par za parom
do 1/5. ure zjutraj. Kolo in četvorka sta imele po
24 do 26 parov. Na pustni dan je bil zabavni ve-
čer, kateri je celo jednega bolehnega gospoda pri-
vabil, da nam je pomagal posloviti se dostojno s
plesom, petjem itd. od očeta kurenta.

V prvi vrsti naj bo na tem mestu iskrena
zahvala naši Čitalnici, ki nam je te veselice prire-

dila, potem vsem neutrudljivim plesalkam in tujim gostom, ravno tako častitim podpirateljem za njih razne dare in trud.

K koncu bodi našim udom in prijateljem naznanjeno, da naše vrle pevkinje in pevci v Pustu neso mislili samo na ples, marveč se več novih mičnih pesnij marljivo utili tako, da nas hočejo v marcu jedenkrat pri neki besedi iznenaditi in tako pridno snovati začetni obče slovensko pevsko društvo! Tedaj na svidenje! —rn.

Domače stvari.

— (Imenovanje.) G. Andrej Senekovič, profesor na realki v Ljubljani, imenovan je nadzornikom za šolski okraj Radovljanski, gosp. ravnatelj Blaž Hrovat pa nadzornikom za šolski okraj Kočevski.

— (Slovensko gledališče.) V spomin 50letnice prve predstave Raimundovega čarobnega igrokaza „Zapravljivec“ (ki se je prvokrat v 20. dan februarja 1834. l. predstavljala na Dunaji) privredilo nam je včeraj dramatično društvo slavnostno predstavo, ki je izvrstno izpala. „Zapravljivec“ se je stoprav pred nekoliko dnevi igral, a zadnja izborna predstava bila je še v živem spominu in ker zadnjič mnogo oseb ni vstopnic dobilo, bilo je tudi včeraj kljub neugodnemu vremenu gledališče razprodano, kar posebno dobrodejno upliva, kakor na gledalce, tako na igralce. Igralo se je včeraj vsekozi izvrstno in vsak narodnjak je včeraj z nekim ponosom zupušal Talijin hram, ker se je na lastne oči preveril, kako napreduje domača umetelnost, kako uspešno tekmuje z mnogo starejo in mnogo bolj podpirano nemško. Izmed posamičnih oseb omeniti nam je gospic: Petrinske, Nigrinove, Roze in Verbančeve, izmed gospodov pa Gorazda Danila, Kocelja, Petriča in — najnovejšo akvizicijo g. Štamcar-ja. Ponavlja je že zadnjič izrečeno iskreno pohvalo, moramo se dostaviti, da je gosp. režiser Kocelj alegorijo „Raimund v Olimpu“ z dobrim okusom priredil, spretno spisal in kaj lepo govoril in da je g. Štamcar v igri in petji se posebno odlikoval. Tudi vse podredjene vloge predstavljale so se vrlo dobro, splošni utis bil je izreden, tako, da nam je to predstavo beležiti mej najboljše, kar jih je bilo v teku zadnjih let. Sploh pa se kaže, da dobre predstave neso več izjeme, temveč na dnevnem redu in zadnje predstave bile so po vrsti tako dobro priučene in izvedene, da se sme dramatično društvo, čegar vodstvu, osobito gosp. dr. Staré-tu bodi tu izrečena globoko priznanje, po vsej pravici ponašati, kajti nedvomno je, da se s tako pičlimi sredstvi in skoro brez vsakršne podpore, nikjer tako ne igra.

— („Zadruga“.) ki se je po svojej prvi številki povsod prikupila, velja za celo leto 1 gld. 50 kr. S tem popravljena je dotična tiskovna hiba.

— („Kres“) v svojej 3. številki donalša naslednjo vsebino: Kmetski triumvirat, (roman. (dalje.) — Sam spomlad si novo daj. A. Funtek. — Žrtva ljubosumnosti. (dalje.) — Otok. T. Goričlan. — Narodno blago s Štajerskega. Zapisal Jos. Freuensfeld. — Národne pripovedke. Priobčuje Mat. Valjavec (dalje.) — Urban Jarnik. (dalje.) — Ime: Vraz. I. L. Žvab. II. Davorin Trstenjak. — Knez — vladika dr. Janez Zlatoust Pogačar. A. Žlogar. — Drobnosti. —

— (Konfiskacija.) Zadnjo številko „Soče“ zaplenilo je c. kr. državno pravdníštvo zaradi uvodnega članka „Visoka vlada pa Slovenci“ (s koroško-primorske meje). Uredništvo priredilo je drugi popravljeni natis.

— (Iz Trbovelj) se nam piše 1. marca: V rudarskemu oddelku za Vašo trgovinsko in obrtniško zbornico izvoljeni gosp. Pankrac Eichelster ni zagrizenec; on je sicer Nemec a pošten Nemec, in pravičnim zahtevam Slovencev gotovo ne bode nasprotoval. Pri nas v Trbovljah v občinskem odboru nam je bil vsakdar pravičen, in je še celo ob svojem času predlagal, da si je občinska pisarna poleg „Tagespošte“ naročila tudi „Slov. Narod.“

— (Iz Ptuj) se nam 2. t. m. piše: Slovensko pevsko društvo prosi pevce in prijatelje pevcev, da naj izvolijo pričeti pristopati k temu društvu, da bode mogoče v kratkem sklicati občni zbor in da se voli definitivni odbor.

— (Petdesetletnico) svojega službovanja kot črkostavec obhajal je pretékle soboto g. Tomaž Žemlja, sedaj tiskar pri „Narodnih Novinah“ v Zagrebu. G. Žemlja porodil se je 1814 l. na Breznici v Radovljiskem okraji, ter ustopil v 5. dan febr.

1834 kot vajenec v tiskarno v Novem mestu. Potem služboval je v Gradci, na Dunaji, na Ptui, v Mariboru in v Ljubljani. Od l. 1855 pa je v Zagrebu. Pri slavnosti petdesetletnice sodelovalo je pevsko društvo „Sloga“ in godba prostovoljne požarne brambe. Celó ban Khuen-Hedervary izrazil je v posebnem dekretu jubilarju svoje čestitanje.

— (V kranjsko hranilnico) ušlo je meseca februarja 2075 strank 339.963 gld., izplačalo pa se je 1803 strankam 263.269 gold. 23 kr.

— (Ljudsko gibanje v mestu Ljubljanskem leta 1883.) V pretečenem letu sklenilo se je v Ljubljani 223 zakonov. Pri 175 zakonih bila sta ženin in nevesta še samskega stanu, pri 31 zakonih poročil se je udovec z dekletom, pri 13 zakonih udova z fantom, in pri 4 udovec z udovo. 222 zakonov je bilo katoliških, jeden zakon sklenil je grško nejudinjeni ženin s katoličanko. Najmlajša nevesta stara je bila 17, najstarejša 55 let, najmlajši ženin 20, najstarejši 70 let. Otrok se je porodilo 902 in sicer fantov 461, deklet 441, zakonskih 585, nezakonskih 285, živorojenih 870, mrtvorojenih 32, katoliških 896, protestantovskih 6. Umrlo je otrok do petega leta starosti 254 zakonskih, 57 nezakonskih, 184 fantov in 127 deklet. Sploh je pa umrlo leta 1883 v Ljubljani 1068 oseb, torej 166 več kot se jih je rodilo. Umrlo je za navadnimi boleznimi 1021, za epidemijnimi 37, sedem se jih je ponesrečilo, jeden je bil umorjen, jeden 34 let star možki življenja sit se je obesil, drugi 35 let star možki se je pa zaradi otožnosti ustrelil. Do najvišje starosti 92 let dospela je ženska, nasproti je pa najstarejši možki le 88 let dočakal.

— (V mestnej klavnici) se je meseca februarja 1884 pobilo 256 goved, 659 prašičev, 457 telet, 38 kostrunov in 83 kozličev. Štirji ikrasti prašiči so se pokončali.

— (Akad. dr. „Slovenija“) ima 5 sušca redni občni zbor. Spored: Čitanje zapisnika, 2. Poročilo odborovo in društvenega soda, 3. „O fiziognomiki in grafologiji“ čita st. jur. g. Fr. Dolenc, 4. Slučajnosti. Mestnost: Gusterschütz Rest. I. Auerperger. 6. Začetek ob pol osmih zvečer K obilni udeležbi vabi ljudno odbor.

— (Hrvatsko akad. zab. lit. društvo „Hrvatska“) priredjuje dne 8. ožujka t. g. u prostorijama „Steinfelder Bierhalle“ svečanu sjedníc u proslavu petnaestgodišnjega obstanka hrvatskoga društva v Gradcu. Početak u 8 sati na večer. Program: 1. Proslov. 2. Gj. Eisenhut: Hrvati, pjeva zbor. 3. Osvit na petnaestgodišnji rad i život društveni, čita g. Ivan Živić. 4. Herold: Ouverture iz opere „Zampa“ udaraju na glasoviru gg. M. Breyer i D. Bakarčić. 5. Vj. Klaić: Svratanje, pjeva solo-quartet. 6. J. Meyerbeer: Potpouris iz opere „Hugenotti“ gudi g. M. Neuberger, uz pratnju glasovira. 7. Iv. pl. Zajc: „Pojmo pjesmu“, pjeva zbor. — Iz naklonosti prama društvu sudjeluje g. M. Neuberger.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Maribor 2. marca. Okrožna sodnija Celjska je po zaslišanji državnega pravdníštva ukazala, da se izdavanje „Slovenskega Gospodarja“ in „Südsteierische Post“ takoj ustavi, ker se baje odgovorni uredniki sami z uredništvom ne pečajo.

London 3. marca. (Oficijalno). Tokar udal se je brez boja. Ustaška posadka vsprela je pogoje Grahamove. Hudo stiskano prebivalstvo pozdravljalo je veselo prihod Angležev. Ustaši so se iz mesta umaknili — nazaj v gorovje. Angleži so našli trupla angleških častnikov, ki so pali pri porazu Baker-paše. Pokopali so je pri Eltebu.

„Times“ poročajo: Grahamu se je zaukazalo, da se takoj povrne iz Tokara in da vse priredi za brzi povratek angleških čet iz Egipta na Angležko.

Razne vesti.

* (Dnevnik „Figaro“) v Parizu vrgel je 1883 l. 2.564.100 frankov čistega dobička.

* (Največje orglje) so one v katedrali v Garden City L. J. Imajo 115 registrov in 7252 pičalk. Razdeljene so na četvero in deli so vsaksebi postavljeni a po električnej žici pod kontrolo jednega muzika. Vsa žica, ki veže posamične dele je 12 angleških milj dolga. Električni zvonilni stroj veže vse zvonove v zvoniku s klaviaturo.

* (Strašno trpljenje na morji.) Parobrod „Parkland“ kateri je prišel prošli četrtek v Cork poroča, da se je potopila ladja „Ada Barton“,

ki je bila na potu iz St. Johna v Liverpool. Utolili so kapitan, prvi in druga krmilar in šest mornarjev. „Parkland“ rešila je ostale mornarje, ki so pet dni in nočij sedeli na jednej jarboli brez jedi in pijače.

Letošnja vojaška dolžnost štajerskih Slovencev.

Celjski, Mariborski in Graški šupeljaki neprenehoma upijejo: le Slovincem ne privoščijo jednako-pravnosti v šolah, uradih in javnem življenji. Koliko krivico nam ti ljudje delajo, kaže vojaška dolžnost, ki nam se nalaga vsako leto pri naboru novincev. Tukaj pa nihče ne ugovarja izmei ovih dolgojezičnih vzgrincev nastran jednako-pravnosti. Privoščijo nam jo v precej popolnej, celo nič ukrajšane meri. Slovinci zadostujemo vojaške dolžnosti. Zato pa terjamo tudi drugod popolno jednako-pravnost. Novačenje letošnje za letnike 1864, 1863 in 1862 je razpisano. Naborske komisije osnovane so štiri. Prva je za naborni okoliš 27. pešpolka Leopold kralj Belgijcev, obsegajoč okrajna glavarstva nemška: Hartberg, Weiz, okolico Graško, Judenburg, Murau, Liezen, Gröbming, Bruck. Ta okoliš ima letos 6883 mož zapisanih, ki so dolžni pred naborsko vojaško komisijo priti. Mej temi je pa čez 560 tujcev, zlasti Slovencev.

Drugi naborski okoliš za isti regiment obsega Gradec in nekaj iz okolice, mesto ima 560, okolica 1059 novincev poslani pred komisijo.

Tretja naborska komisija nabira novincev za 47. pešpolk pl. Beck, to pa: a) v nemških glavarstvih: Feldbach (1295 novincev), Landsberg (937), Lipnica (850), okraji Fürstenfeldskem (340), b) v slovensko-nemškem glavarstvu Radgonskem 824 in v okraji slovensko-nemškem Arveskem (373) in c) v slovenskih glavarstvih: Maribor (1481 novincev je iz okrajev Maribor in sv. Lenart, novačenje vrši se v Mariboru dne 4., 5., 6., 7., 8., 10., 11., 12. marca za okraj Bistriški pa v Slov. Bistrici za 459 novincev dne 15., 17., 18. marca), Lutomer (548 novincev v okrajih Lutomerskem in Gorenjeradgonskem, novačijo v Lutomeru dne 20., 21., 22. marca), in d) mesto Maribor (80 novincev).

Četrta naborska komisija odkazana je za naborni okoliš čisto slovenskega pešpolka 87. princ Hohenlohe-Schillingsfürst. On obsega sledeča glavarstva: Celjsko (1914 novincev, novačijo v Celji dne 1., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 10., 11., 12. marca), Brežiško (726 novincev mora iz Sevniskega in Brežiškega okraja v Brežice pred komisijo dne 15., 16., 17., 18. marca, iz Kozjanskega pa 508 v Kozje dne 20., 21., 22. marca), Ptuiško (za 320 novincev iz Rogoškega okraja bode novačenje v Rogatci 24. in 26. marca, za 1537 pa iz Ptujkega in Ormoškega v Ptui 28., 29., 31. marca, 1., 2., 3., 4. in 5. aprila), Konjiški okraj šteje 584 novincev in bo novačenje v Konjicah 7., 8., 9. aprila, Slovenjegraško glavarstvo (za 622 novincev iz Slovenjegraškega in Mahrenberškega okraja bo novačenje v Slov. Gradci 15., 16., 17., 18., 19. aprila, za 302 novincev iz Šoštanjkega okraja pa v Šoštanji 21. in 22. aprila), Gorenjegradskega okraj šteje 357 novincev in se vrši novačenje v Mozirji 24. in 25. aprila. Mesto Celje šteje 43 novincev in vender hoče to to mestece strahovati ves spodnji Štajer.

Vseh novincev štajerskih je v okolici za regiment Belgier 8448, mej temi 560 tujcev, zlasti Slovencev, za regiment Beck 7117, mej temi okolo 3000 Slovencev in za slovenski regiment princ Hohenlohe 6902. Na Nemce pride torej jeden cel pešpolk in pol, pa tudi na Slovence jeden cel in pol. Vrhu tega imamo še z novinci zalagati kakor Nemci dva lovska batalijona, skoraj sami pa 6. artilerijski regiment. Mnogo nam jih vzamejo tudi k dragoncem, pijonirjem itd.

Sploh zadene nas štajerske Slovence na leto nabor povprek 10.000 mož, Nemce pa 12.500. Če pomislimo, da je mej Nemci število nesposobnih, kakor skušnje kažejo, zmiraj večje, in če ozir vzamemo, da je Nemcev povprek 750.000, nas pa 450.000 duš, tako si že zaslužimo, kar zmiraj terjamo: popolno jednako-pravnost s sosedi Nemci v šolah, uradih in v javnem življenji.

„Slov. Gosp.“

Darila za „Národní Dom“.

Prenesek . . .	11711 gld 03 kr.
Ravnikar Franjo v Ljubljani . . .	5 „ — „
Vaclav Majer v Lomci . . .	1 „ — „
Zastopnika banke „Slavije“:	
Fran Strnad v Cerni-	
cah . . .	5 gld. — kr.
Jos. Mrhar v Dolenji	
vasi . . .	7 „ 90 „
Vkupe . . .	12 „ 90 „
Vaclav Simocka ve Vys. Myté . . .	2 „ — „
Jan Topičovsky ve Nřánech . . .	1 „ — „
I. Fonček v Treboni . . .	1 „ — „
Iz nabiralne pušice pri g. pl. Kapusu v	
Kamni gorici . . .	3 „ 60 „
Iz pušic v gostilnah:	
pri „Cesarju“ . . .	1 gld. 70 kr.
pri „Koloratarju“ . . .	1 „ 30 „
pri „Druškoviču“ . . .	2 „ 10 „
pri „Mlinarju“ . . .	2 „ — „
pri „Mihatu“ . . .	4 „ 35 „
pri „Elefantu“ . . .	— „ 96 „
pri „Auerju“ . . .	— „ 64 „
v kavarni „Merkur“ . . .	2 „ 50 „
Vkupe . . .	15 „ 55 „
Frant. Uhl, farař v Libněcih . . .	1 „ — „
Vkupe . . .	11754 gld. 08 kr.

Jutri v torek 4. t. m. točno ob 8. uri zvečer je razun glavne pevske skušnje (gospodje sami) tudi važen razgovor o velikem pevskem koncertu. V ta namen se gg. pevci Ljubljanske Čitalnice uljudno vabijo, te skušnje polnoštevilno udeležiti se.

Poslano.

„Slovenski Narod“ ima v št. 50 opombico o izvažanju gnoj. Ta po mojih mislih ni bila tako potrebna, nego neka druga o gnojenju vrta tukajšnje občine bolnice, katerega namen sigurno ni „neusmiljena“ dobičkarija, ampak le rekonvalescentom podajati čistega zraka. Gorje pasantom dunajske ceste o večernem mraku! Trikrat gorje pa prebivalcem Medijatove in Tavčarjeve hiše, ako po naključju odpró na večer okna svojih stanic in cele dni uživajo prekrasni razgled na lepo z arabeskami opisani vrta! — Polivka, s katero „milosrdnice“ hoté povekšati rodovitost bolniškega vrta, menda ni produkt kake renomirane fabrike za parfüm. Ako ubogi kmetič v mraku pelje le par minut po mestu voziček subega živinskega gnoja, že mora plačati za ukor vsaj 1 gld. Koliko pa bodo plačale „milosrdne sestre“ za to, da izpraznjujejo brezštevne sodčke človeškega gnoj. bolnikov, ne da bi ga zasule, okuževajo zrak onega dela „bele Ljubljane“, kateri je do zdaj slovel, da je v zdravstvenem oziru najbolj srečen?

Ali bi kdo oporekal z „desinficiranjem“, bi tudi to ne bilo nikako opravičenje „tega čudnega parfuma“.

Le neka malenkost bi ga baje mogla opravičiti: gospod sanitetni svetnik V. gleda dan za dnem to polivanje skozi svoje okno, in — ja Bauer, das ist etwas anderes!

V Ljubljani, v 1. dan marca 1884.

Nesrečnej, ki mora vsaki dan uživati parfam.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mu.
1. marca	7. zjutraj	733.17 mm.	+ 0.6°C	brezv.	snež.	26.60 mm.
	2. pop.	733.43 mm.	+ 0.8°C	sl. vzh.	snež.	
	9. zvečer	735.05 mm.	+ 0.4°C	sl. vzh.	obl.	snež.
2. marca	7. zjutraj	735.57 mm.	+ 0.4°C	brezv.	snež.	12.80 mm.
	2. pop.	735.78 mm.	+ 2.6°C	brezv.	snež.	
	9. zvečer	737.60 mm.	+ 0.8°C	brezv.	obl.	dežja.

Srednja temperatura obeh dnij je znašala + 0.6°, za 1.0° in 1.3° nad normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dné 1. marca t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	8	12
Rež,	6	1
Ječmen	5	20
Oves,	3	25
Ajda,	5	53
Proso,	5	71
Koruza,	5	53
Leča	9	—
Grah	9	—
Fižol	10	—
Krompir, 100 kilogramov	3	38
Maslo, kilogram	—	94
Mast,	—	86
Špeh frišen	—	64
„ povojen,	—	72
Surovo maslo,	—	85
Jajca, jedno	—	2
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilogram	—	62
Telečje	—	64
Svinjsko	—	62
Kostrunovo	—	40
Kokoš	—	60
Golob	—	18
Seno, 100 kilogramov	2	23
Slama,	2	5
Drva, trda, 4 kv. metre	7	—
„ mehka, „	4	50

Dunajska borza

dné 3. marca t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	79 gld. 65	kr.
Srebrna renta	80	65

Grofovska H. Attems-ova semenska kulturna štacija v Št. Petru pri Gradci na Štajerskem.

Razpošilja direktno:

originalno štajersko rudečo deteljo, travna semena, krmske rastline, štajersko rž in oves itd.

Visoka lega — v planinah — in skrbno obdelovanje zagotavlja našim semenom na daleč okrog odločen uspeh. — Vse dežele z višjo gorkoto — in to je skoraj cela centralna Evropa — iščejo v naših goratih deželah semen za setev. Štajerska rudeča detelja, štajerska repa, štajersko zelje, štajerska rž, štajerski oves, štajerske jabelne peške itd. itd. so že davno po vsem svetu za dobre specialitete priznane. Mi se pri tem sklicujemo na naše

travnate setve

in tu pridelana zelenjavina semena so se povsod dobro obnesla, kjer so je poskusili. Priporočujemo tedaj vsem kmetovalcem naše pridelke.

Kataloge pošljemo na zahtevanje zastoj.

NB. Ta zavod prodaja seme

samo po pravej vrednosti za rabo,

t. j. proračuni poprej njih kaljivost in čistost ter garantuje zato. Mi čislamo sodbo vsake, korektno delajoče semenske kontrolne štacije, ako se ta tudi ozira na prakso. — Mi sami vse strogo kontroliramo. — Učni zavod vzprejema tudi učence.

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armič.

Zlata renta	101 gld	80	kr.
5% marcna renta	95	40	—
Akcije narodne banke	843	—	—
Kreditne akcije	313	50	—
London	121	45	—
Srebro	—	—	—
Napol.	—	60 1/2	—
C. kr. cekini	—	71	—
Nemške marke	59	20	—
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	123	25
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	165	50
4% avstr. zlata renta, davka prosta	101	75	—
Ogrska zlata renta 6%	121	80	—
„ papirna renta 5%	90	55	—
5% štajerske zemljišč. od. ez. oblig.	104	50	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	117	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	120	60	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	106	60	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	50	—
Kreditne srečke	100 gld.	173	75
Rudolfove srečke	10	20	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	115	50
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	233	40	—

150 kanarčkov iz Harza

je jutri in pojutrnjem

na prodaj

(138)

pri Slonu soba št. 29.

Proda se ali dá v najem mlin s tremi kolesi,

prostornim stanovanjem in lepo lego v Kamniku. — Natančneje se izve pri E. Zangger-ju, trgovci v Kamniku. (137—1)

Št. 1516.

(134—1)

Razpis

službe II. nadpaznika v deželnej prisilnej delavnici v Ljubljani.

V prisilnej delavnici v Ljubljani se bode od dala služba II. nadpaznika z letno plačo 400 gld., z uradno obleko in stanovanjem v delavnici in z deputatom 6 sežnjev drv in 12 funtov sveč ter vsaki dan 1 1/2 funta kruha. — V slučaju podelitve te službe komu izmed paznikov I. razreda se bode oddala služba paznika I. razreda z letno plačo 360 gld. in s postranskimi zgoraj omenjenimi užitki; ko bi prišel kdo izmed paznikov II. razreda za paznika I. razreda, se bode pa oddala tudi služba paznika II. razreda z letno plačo 300 gld., s službeno obleko in stanovanjem v delavnici in z 1 1/2 funta kruha na dan.

Prošnjiki za to službo naj svoje (za službo II. nadpaznika lastnoročno pisane) prošnje z dokazi starosti, stanu, trdnega zdravja in krepke postave, neomadeževanega življenja (prilčno tudi znanja kakega rokodelstva) in popolne zmožnosti slovenskega in nemškega jezika (zmožnost laškega jezika daje prednost) in z dostavkom, ali so z uradniki ali služabniki prisilne delavnice v rodu ali svaštvu, izročé (in sicer kdor more osobno)

do 31. marca 1884. l.

upravnistvu deželne prisilne delavnice.

Od deželnega odbora kranjskega.

5000 1 (788—21)

ostankov sukna

(po 3—4 metre), v vseh barvah, za polno možko obleko, pošilja po pošttem povzetju, ostanek po 5 gl.

L. Storch v Brnu.

Ako bi se blago ne dopadalo, se more zamenjati.

VIZITNICE

priporoča

„NARODNA TISKARNA“

v Ljubljani.

FRANZ
JOSEF
BITTER
QUELLE

Zahtevaj se vedno izrečno: „FRAN-JOSIPOVA GRENČICA“.

Zaloge povsod. (136—1) Vodstvo razpošiljatve v Budapešti.

Razpis službe.

Podpisani okrajni odbor razpiše začasno službo tajnika za okrajni zastop Vranski z letno plačo 400 gld. Prosilec, ki mora biti lepega zadržanja, naj dokaže zmožnost v političnem uradovanju, biti mora vešč slovenskega jezika v govoru in sestavku (konceptu), ter zahteva se tudi znanje nemškega jezika.

Zraven te razpisane službe lahko tudi prevzame poslovanje pri županstvih na Vranskem in pri Sv. Jeronimu. Prošnje naj se oddajo do 31. marca t. l. podpisane nemu uradu. (135—1)

Okrajni odbor Vranski,

v 29. dan februvarja 1884.

Zoper jetiko! Radgostski univerzalni čaj

in rožnovski maho-rastlinski celtilčki,

priporočajo se posebno

za vse, tudi za zastarane bolezni na pljučah, za srčne, prsne in vratne bolečine, posebno za sušico, želodčno slabost, za splošno slabost čutnic in začenjajočo se pljučnico!

Veliko število priznanskih pisem razpolagajo se v prepričanje.

Gospodu lekarju J. Seichertu v Rožnovi!

Polén veselja Vam moram pri sedanjí svojej naročbi i rekati svojo najsrénejšo zahvalo. Stanje moje soproge pred kratkim časom se sedanjim primerjajoč, moram se čuditi čudesnim učinkom Vaših dragocenih zdravil. Dobra moja žena, katero je uže dlje mučil pljučni in želodčni katar, je zaradi neprestanega kašljanja in slabega prebavljanja neprestano hiralá takó, da sem uže za trdno mislil, ka ima jetiko, osobito, ker se je ta strašna bolezen nekako napovedovala v slabem teku jedi, pončnem znojenji, mrzlicah ter neprespanih nočeh. Sorodnik, kateri je svoje dni bival v Rožnovi in se je ondi zdravil, me je opozoril na Vaš čaj in na celtilčke, in jaz sem sklenil, poskusiti tudi ta sredstva. In gle! čuda! Koliké učinek v treh tednih! Moja soproga, bolj nalikujoča ogrodim, negoli živemu človeku, katera je bila tako rekoč doslé priklenjena na posteljo in naslonjač, hodi zdaj prav lahko okolo po sobi, povzica jed v slast, spi vse noči trdno, in kakor jo ostavljajo mrzlica in neprijetno znojenje, tako okreva tudi telesno, ter vsa obitél naša pričakuje, da skoraj popolnem ozdravi. Zato raj priporočam vsakemu, imejočemu morebiti podobno bolezen, da takoj upotrebi ta sredstva in pomorejo mu izvestno. Izvolite mi dakle s poštnim povzetjem poslati še 2 zavitka čaja in 2 škatljici maho-rastlinskih celtilčkov.

Z vsem spoštovanjem se beležim

Anton Črnek,

fotograf v Gradci (Štajerska), Geidorf, Heinrichova ulica 9.

Od tega po zdravniške razložbi in predpisih pripravljén čaj, velja za 14dnevno rabo pripravljén paket z nakazom o rabi 1 gld. av. v. Jedna originalna škatlja Rožnovskih maho-rastlinskih celtilčkov 50 kr. Za kolek in zavijanje pa 10 kr. posebe.

Radgostski univerzalni čaj in Rožnovski maho-rastlinski celtilčki dobivajo se vedno le v lekarni J. Seichertu v Rožnovi na Moravskem, in razpošiljajo se naročila na vse strani proti poštnemu povzetju.

Da je pa p. n. občinstvu bolj priročno, imajo tudi zaloge sledeči lekarji: W. Mayr v Ljubljani, W. König v Mariboru, S. Mittelbach in J. Cejbe v Zagrebu, Barmherzige Brüder in A. Nedved v Gradci, A. Marek in J. Kupferschmied v Celju, O. Russheim v Lipnici, Carl Grabacher v Murau, J. Illing v Rottenmanu, W. Thurnwald v Celovcu.

Zaloge

napravile se bodo v vseh lekarnah in večjih prodajalnicah materialnega blaga.

Doktor Horstova jedino prava voda za oči, prirejena natanko po starem rodbinskem receptu tega svetovno slavnega zdravnika za oči, pripravna je za okrepjenje in vzdržanje vida v vsaki starosti; v kratkem ozdravi ne da bi bolnika motila v njegovem poklicu, frišni ali stari prisad na očeh, pege na rožnici in kašo ter odpravi sitno solzenje.

Izvirna steklenica z navodom za rabo velja 70 kr., za kolek in zavoj 10 kr. več.

Prava se dobi samo naravnost iz lekarne v kopelišči Rožnavi.

Rožnovski cvet za živce, hitro in trajno ozdravlja puiko, trganje po udih in vsake vrste slabost v živcih in kitah, Izvirna sklenica 70 kr. av. v., za kolek in zavoj 10 kr. več. Pravi se dobi samo naravnost iz lekarne v Rožnavi (Moravska). (693—15)

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.